

[Indenrigs- og boligministeren.]

men tillader mig herved at henvise til anmærkningerne til dette og anmærkningerne til nærværende lovforslag, der giver en kort omtale af bestemmelserne også i det tidligere lovforslag. Det af udvalget udarbejdede og hermed fremsatte lovforslag går i korthed ud på følgende:

For beboere af lejligheder taget i brug før 1. januar 1950 — altså tilvejebragt under et byggeomkostningsniveau, der var ret moderat i forhold til det nuværende — oprettholdes i alt væsentligt de gældende regler om huslejenedsættelse for børnerige familier.

For beboere af lejligheder taget i brug efter 1. januar 1950 indføres der derimod på væsentlige punkter forbedringer for familier med børn:

Huslejenedsættelse skal kunne opnås også for tobørnsfamilier, såfremt vedkommende kommunalbestyrelse træffer beslutning herom, medens nedsættelsesordningen nu er begrænset til familier med 3 børn.

Endvidere skal nedsættelse kunne opnås af enligstillede forsørgere med 1 barn, medens nedsættelse nu kun kan opnås af enligstillede forsørgere med 2 børn.

Nedsættelse skal kunne opnås ikke alene som nu i det sociale boligbyggeri, men i hele det statsstøttede boligbyggeri. Nedsættelsesprocenterne forhøjes, og der lægges ikke loft over nedsættelsesbeløbene, således som tilfældet er nu. Parcelhusbyggeriet for mindrebedemlede får, for så vidt det er taget i brug efter 1. januar 1950, nedsættelse af statslåneydelsen til 1,2 pct., medens nedsættelse hidtil kun kunne opnås til 2 eller 2,2 pct.

For alders- og invaliderentemottagere og modtagere af hjælp til kronisk syge indeholder lovforslaget følgende bestemmelser: For det første indføres der en ny refusionsordning for mellemværendet mellem staten og kommunerne vedrørende boligerne for aldersrentemottagere, en ordning, som dels er gunstigere for kommunerne end den gældende ordning dels er mere overskuelig. Dernæst gives der adgang for invaliderentemottagere og kronisk syge til, når særlige forhold taler derfor, at få bolig i byggeriet for aldersrentemottagere.

Rentemottagerne og de kronisk syge skal kunne få huslejenedsættelse ikke alene i aldersrentemottagerboligerne, men også i det sociale byggeri, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden, dog således at nedsættelsen for enlige personer og for barnløse ægtefællers vedkommende er betinget af, at lejligheden højst rummer 1 værelse for hver tilskudsberettiget person og for

dennes ægtefælle, dog at lejligheden altid kan rumme 2 værelser. Ligesom udvalget lægger jeg megen vægt på disse nye regler, der muliggør at skaffe billige boliger til rentemottagererne i det almindelige byggeri, således at de ikke udelukkende skal være henvist til bolig i aldersrenteboliger, hvor de løber en betydelig fare for i et vist omfang at blive isoleret fra den øvrige del af befolkningen.

I overensstemmelse med det af den tidligere regering fremsatte lovforslag foreslås lånegrænserne forhøjet med 5 pct. for parcelhusbyggeriet for mindrebedemlede og for det forretningsmæssige boligbyggeri.

Derimod har der ikke kunnet opnås enighed i udvalget om at give det private støttede byggeri samme rente- og afdragslempelser som det sociale boligbyggeri, og regeringen er herefter indforstået med, at der ikke ved denne lejlighed røres ved dette spørgsmål. For det sociale boligbyggeris vedkommende foreslås ingen forhøjelse af lånegrænsen, der som bekendt i øjeblikket normalt er 97 pct. og derfor dårligt kan være højere. Derimod foreslås der en supplerende bestemmelse til den bestemmelse i den gældende lov, hvorefter kommunen for mindrebedemlede personer med 2 eller flere børn kan betale boligandel eller boligindskud indenfor det sociale byggeri; den supplerende bestemmelse går ud på, at kommunen for andre mindrebedemlede personer end de nævnte indenfor det sociale byggeri skal kunne yde lån til betaling af boligandel eller boligindskud i det omfang, andelen eller indskuddet overstiger 7 kr. pr. m² lejlighedsareal. Lånet skal tilbagebetales af de pågældende inden 6 år efter dets ydelse.

Som bekendt ser kommunerne med voksende betænkelighed på de store garantiforpligtelser, de efterhånden er kommet ud i på grund af statslånene til boligbyggeriet. Disse garantiforpligtelser efter den gældende byggestøttelovgivning er efterhånden kommet op på ca. 275 mill. kr., og navnlig i de kommuner, der i disse år gennem nybyggeriet vokser fra små landkommuner til store forstadskommuner, tynger disse garantiforpligtelser særdeles hårdt. Man har derfor i udvalget kunnet enes om at stille dette forslag om væsentlige lempelser for kommunernes garantiforpligtelser. Forslaget går ud på, at for så vidt angår statslån, hvis endelige berigtigelse sker efter lovforslagets fremsættelse på rigsdagen, indrømmes der gradueret fastsatte lempelser i kravene om kommunegaranti, således at den mindste lempelse forudsætter, at de af vedkommende kommune tidligere påtagne